

[PSZT] RB.S14 A może na wyspę?

Adrian Brodzik

Jakub Górka

1 grudnia 2019

Zadanie

Porównać standardowy algorytm ewolucyjny z jego wersją, w której zastosowano model wyspowy (ang. *island model*). W modelu tym stosuje się podział populacji na podgrupy. Każda podpopulacja rozwija się oddzielnie, ale co pewien czas występują migracje.

Teza

Algorytm genetyczny z modelem wyspowym jest szybszy i efektywniejszy niż klasyczny algorytm genetyczny z jedną wyspą.

Rozwiązanie

Model wyspowy działa podobnie jak klasyczny algorytm genetyczny z tą różnicą, że pod koniec każdej generacji może nastąpić migracja osobników do różnych wysp.

Osobniki początkowe są generowane losowo. Wybór N osobników, np. do krzyżowania, jest losowym wyborem ważonym, tzn. prawdopodobieństwo wybrania danego osobnika zależy od jego przystosowania. Nie ma gwarancji, że zostaną wybrani najlepsi. Taka implementacja ma zapewnić zachowanie różnorodności populacji.

Przyjęliśmy, że migracje występują dokładnie co X generacji. Poza tym jest szansa, że emigranci z jednej wyspy trafią do wyspy, z której wyruszyli, czyli migracja może się nie odbyć.

Algorithm 1 Sekwencyjny algorytm genetyczny z modelem wyspowym

```
1: wygeneruj wyspy
2:
3: while not koniec do
4:   for all wyspy do
5:     wybierz dwóch osobników
6:     wykonaj krzyżowanie
7:     wykonaj mutacje
8:     oceń przystosowanie dzieci
9:     dodaj dzieci do populacji
10:    usuń nieprzystosowane osobniki z populacji
11:  end for
12:
13:  if czas na migracje then
14:    for all wyspy do
15:      wybierz osobniki emigrujące
16:      wylosuj wyspę docelową
17:      zapisz emigrantów i wyspę docelową
18:    end for
19:
20:    dodaj emigrantów do odpowiednich populacji wysp
21:  end if
22: end while
```

W rzeczywistości nie stosuje się algorytmu sekwencyjnego, tylko algorytm równoległy, który znacznie przyspiesza obliczenia. Każda wyspa dostaje swój proces, na którym tworzone są kolejne generacje populacji. Procesy są synchronizowane wtedy, gdy nadejdzie czas na migracje.

Algorytm został zaimplementowany w języku Python, wykorzystując biblioteki: `numpy`, `pandas`, `tqdm`, `multiprocessing`, `math`, `json`, itp.

Podział obowiązków

Adrian Brodzik	Jakub Górka
implementacja algorytmu	optymalizacja funkcji Rastrigina
optymalizacja funkcji Griewanka	analiza szczegółowa
analiza wstępna	treść dokumentacji
stylizacja dokumentacji	

Testowanie

Jako przykładowe problemy optymalizacyjne wybraliśmy funkcję Rastrigina

$$f(\mathbf{x}) = 10n + \sum_{i=1}^n \left[x_i^2 - 10 \cos(2\pi x_i) \right]$$

oraz funkcję Griewanka

$$f(\mathbf{x}) = 1 + \frac{1}{4000} \sum_{i=1}^n x_i^2 - \prod_{i=1}^n \cos\left(\frac{x_i}{\sqrt{i}}\right).$$

Obie funkcje posiadają minimum globalne w punkcie $\mathbf{x} = \mathbf{0}$ oraz bardzo dużo ekstremów lokalnych. Złożoność (wymiar) problemu ustala parametr n .

Wykonaliśmy testy dla funkcji Griewanka dla $n = 20$ oraz funkcji Rastrigina dla $n = 20$ i $n = 40$. Zbadaliśmy kombinacje różnych parametrów:

- liczba wysp: 1, 2, 3, 4, 5, 10, 15, 20
- liczba osobników jednej wyspy: 100, 500, 1000
- prawdopodobieństwo mutacji pojedynczego bitu: 10%, 1%, 0.1%
- częstotliwość migracji (co X generacji): 100, 500, 1000
- liczba osobników migrujących: 1, 2, 3, 4, 5, 10

Wyniki testowe można odtworzyć, ustawiając odpowiednie parametry przy uruchamianiu pliku `main.py`. **Uwaga:** jeśli liczba wysp wynosi 1, należy zamienić funkcję `run_parallel` na `run_single_island`. Istnieje też możliwość dodania własnej funkcji przystosowania dekodującej genotyp osobników; przykłady znajdują się w `decoder.py` oraz `benchmark.py`.

Testowanie zostało przeprowadzone głównie w chmurze serwisu Kaggle. Wszystkie wyniki oraz użyte parametry zostały zapisane i załączone.

Wyniki

Dyskusja

Wnioski

Literatura

- [1] Yiyuan Gong and Alex Fukunaga. Distributed island-model genetic algorithms using heterogeneous parameter settings. *2011 IEEE Congress of Evolutionary Computation (CEC)*, 2011.
- [2] Vijini Mallawaarachchi. Introduction to genetic algorithms, 2017.
- [3] Darrell Whitley, Soraya Rana, and Robert Heckendorn. The island model genetic algorithm: On separability, population size and convergence, 1998.